

[Madsen-Mygdal.]

fordrer til Udsættelse. Vi har haft Udsættelse nok, og Forholdene er ikke ændret paa en saadan Maade, at Handling fra Lovgivningsmagts Side ikke skulde være lige saa tiltrængt i Dag, som den var det for 2 Uger siden. Det gælder saavel de ekstraordinære Hjælpeforanstaltninger for Øjeblikket, som det gælder de varige Foranstaltninger paa langt Sigt, at de er mindst lige saa paa-krævede under Papirkronen, som de var det under Guldkronen, ja snarere maaske netop nu paa krævet i endog højere Grad end nogen Sinde tidligere. Vel ved jeg, at der er mange, der i disse Dage i Kronefaldet ser en betydningfuld, en næsten afgørende Vending i Landbrugets Rentabilitetsforhold, ja maaske endogsaa fantasere om, at nu kommer der en gylden Tid for Landbruget. Maaske er der ogsaa Landmænd, der ikke blot føler Kronens Frigørelse fra Guldmetallet som en Lettelse, men endog begynder at faa et lyst Syn paa Tilværelsen. Jeg vil nødig være med til at slaa Modet ned hos de Landmænd, der har været dybt nede i Mismod og Fortvivlelse og nu maaske ser ligesom en Lysstribe forude; jeg under dem det, og de trænger til det, men jeg kan dog ikke lade være med at advare mod alt for stort Lyssyn.

Der er naturligvis, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rigtigt bemærkede, ingen, der kan forudse kommende Begivenheder. Men det, der er sket med Kronen, betyder med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet i Øjeblikket kun dette, at den Ulykke, som Sterling-Faldet var, og som under den i Forvejen haardt spændte Krisesituation vilde have haft katastrofale Følger, vel i nogen Maade er afbødet, og hvad jeg her siger om Landbruget, gælder ogsaa andre betydende Dele af vort Erhvervsliv. Det gælder formentlig Skibsfart, det gælder Fiskeri, Eksportindustrivirksomheder og forskellige andre. Men det maa ikke glemmes, at Begivenhedernes Udgangspunkt er Sterling-Faldet. Der er jo ikke Tale om den Tilstand, som vi har kendt før, at et Pund Sterling f. Eks. betød 28—30 Kr. Der er sandsynligvis Tale om, at vi nogenlunde opretholder det normale Forhold mellem Sterling og Krone, og hvis der da ikke sker en Prisstigning i England, betyder det, at vi ikke faar en Krone mere hjem for vore Varer, men de Kroner, vi faar, har mindre Købeevne overfor de Importvarer, vi skal købe andetsteds, og overfor de hjemmeproducerede Varer, der allerede — jeg synes nok, det er lidt hurtigt — i Øjeblikket viser en Tendens til Stigning. Og selv om Priserne i England skulde stige — foreløbig forlyder

der jo ikke noget derom, og det bliver ven-
nepe i Forhold til Faldet i Sterling- og
Kroneværdi —, men selv om vi fik en Pris-
stigning paa f. Eks. 10 eller 20 pCt. — lad
os foretage et saadant Tankeeksperiment —,
hvad betyder saa det i Forhold til det
Prisfald, som det danske Landbrug har
maattet tage imod i de sidste to Aar, uden
at Udgiftsposterne i nævneværdig Grad er
fulgt efter? Jeg har foretaget en Sammen-
ligning mellem sidste Uges Noteringer for
Smør og Flæsk og Noteringerne for de
samme Varer i samme Uge for to Aar siden,
altsaa i September 1929. Hvor meget skal
disse Noteringer stige, for at vi kan faa
samme Priser i Dag som for to Aar siden?
Ja, det viser sig, at Smør skal stige med
58 pCt., og at Flæsk skal stige med 118 pCt.,
før vi faar lige saa gode Tider som i 1929...
(Korsgaard: Hvis det importerede stiger?).
Ja, hvis det importerede stiger, bliver For-
holdene endnu værre ... Men maaske var
dette Aar, 1929, et særligt godt Aar? Aldeles
ikke! Det var et jævnt godt Aar, hvor det
lige kunde gaa rundt, med en Forrentnings-
procent mellem 4 og 5. Og billige var
Pengene ikke den Gang, og de bliver meget
dyrere nu.

Ja, hvordan Fremtiden vil forme sig
under den Pengelov, der blev vedtaget i
Gaar, det ved vi ikke. Men der er dog vel
ingen, som tænker sig, at den skulde med-
føre Prisstigninger paa Eksportvarer, der
blot tilnærmelsesvis opvejer Prisfaldet. Jeg
vil blot sige, at skulde det ske, saa er der
ogsaa sket det med Kronen, som jeg tror,
at vi alle her i denne Sal netop er enige om
af al vor Magt at søge at forhindre. Men jeg
ønsker at sige, at med Hensyn til den krise-
ramte Landmands Stilling er det givet,
at Guld kronens Afskaffelse ikke betyder en
øjeblikkelig Forbedring. Skatter og Renter
bliver ikke lettere at betale i Dag end i Gaar,
naar Kassen er tom. Den Diskontofor-
højelse og Kreditindskrænkning, som er
Papirkronens uundgaaelige Følge, hvis vi
da ikke vil komme ud paa vilde Veje, virker
haardt og tyngende paa de daarligt stillede
Landmænd, der i Regelen har mere end nok
af løs Gæld, Bankgæld og Vekselgæld. Kredit-
mulighederne indskrænkes eller forsvin-
der helt, og Kreditorer, der maaske før vilde
give Henstand, kan af Forholdene, netop
som de er nu, blive tvunget til at gaa haardt
frem og gøre deres Krav gældende. Ja,
saadan virker det i Øjeblikket, og det er det,
som vi her i Rigsdagen skal tænke paa. Jeg
gaar ud fra, at alle Partier med deres
Forslag har tilstræbt en øjeblikkelig Hjælp
for at hindre Sammenbrud af alt for mange